

HOTĂRÂRE

mun. Chișinău

05 mai 2017

Nr. 152/8

Completul de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componență:

Președinte - Elena Covalenco
Membrii - Anatolie Galben
Olesea Plotnic

examinând, în ședință închisă, contestația declarată de către Nicolai Beleaev împotriva deciziei Inspecției judiciare din 22 martie 2017 în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Ion Țurcan,-

CONSTATĂ :

La 09 martie 2017, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit o sesizare din partea lui Nicolai Beleaev prin care se solicită atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Ion Țurcan.

Autorul sesizării, relatează că s-a adresat în instanța de judecată împotriva FINN „Asito-Invest” SA, în proces de lichidare, cu cerere de restituire a sinecostului bonurilor patrimoniale, investite în societate în anii 90.

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Ion Țurcan a scos cererea de pe rol, iar Curtea de Apel Chișinău a anulat încheierea și a restituit pricina la rejudecare.

Susține autorul sesizării, Beleaev Nicolai, că la moment în curs de examinare se află două dosare cu același subiect - nr. 20-2-3947-28032013 și nr. 20-2-6989- 12072012.

Solicită atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Ion Țurcan.

Prin decizia Inspecției judiciare din 22 martie 2017, a fost respinsă, ca vădit neîntemeiată, sesizarea lui Nicolai Beleaev, deoarece învinuirile aduse judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Ion Țurcan nu fac parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Inspecția judiciare a stabilit că, la 10 iulie 2012, Nicolai Beleaev și Margarita Beleaeva au depus cerere de chemare în judecată împotriva FINN „Asito-Invest” SA cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii au indicat că, potrivit extrasului din Registrul acționarilor FINN „Asito-Invest” SA, lor le aparține cu drept de proprietate 800 de acțiuni nominale și 672 de acțiuni nominale în compania dată, însă din momentul obținerii calității de acționar întreprinderea FINN „Asito-Invest” SA nu le-a achitat nimic.

Având în vedere prevederile art. 2, art. 24, art. 25 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, invocă că societatea comercială nu le-a achitat dividendele ce urma să li se achite în conformitate cu legislația în vigoare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 11, 113, 156-170, 512, 572, 602 Cod civil, art. 5, 7, 16, 87, 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lor a sumei de 1472 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013, acțiunea a fost admisă, a fost încasat de la FINN „Asito-Invest” SA în beneficiul lui Nicolai Beleaev și Margarita Beleaeva suma de 1472 lei. A fost încasat de la FINN „Asito-Invest” SA în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014, a fost admis apelul declarat de FINN „Asito-Invest” SA, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013, pricina fiind restituită spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, a fost respinsă acțiunea lui Nicolai Beleaev și Margarita Beleaeva, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Nicolai Beleaev și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015.

Prin încheierea Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2016, recursul declarat de Margarita Beleaeva și Nicolai Beleaev s-a considerat inadmisibil.

Litigiul la cererea de chemare în judecată a lui Nicolai și Margarita Beleaev a fost finalizat, iar pe rolul judecătorei Chișinău, sediul Centru nu mai există în procedură un oricare alt dosar la cererea acelorași persoane și pe aceleași temeuri.

Chestiunea cu privire la numerele dosarelor din anii 2012, 2013 se referă la repartizarea dosarului, repartizarea repetată altor judecători, anularea primei hotărâri de admitere a acțiunii, ulterior anulată, a unei încheieri de scoatere a cererii de pe rol, de asemenea anulată etc.

De altfel, pe parcursul examinării cauzei dosarul, de rând cu nr. inițiale 20-2- 3947-28032013 și nr. 20-2-6989-12072012 a avut și alte numere - 20-2-8993- 22072014, 20-2-8303-15042015, dar care s-au referit la aceeași cerere.

Împotriva deciziei din 22 martie 2017, a declarat contestație Nicolai Beleaev care, invocând argumentele expuse în sesizare, consideră că Inspecția judiciară neîntemeiat a respins sesizarea depusă la acțiunile judecătorului Judecătorei Chișinău (sediul Centru), Ion Țurcan solicitând anularea deciziei și tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului vizat pentru încălcarea prevederilor legii.

Întru susținerea solicitării de tragere la răspundere disciplinară a judecătorului Ion Țurcan, autorul sesizării Nicolai Beleaev, de fapt, își expune dezacordul cu unele acțiuni, inclusiv procesuale, ale judecătorului, și anume că prin decizia Colegiului civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău a fost casată încheierea de scoatere a cererii de pe rol și actualmente în procedura Judecătorei Chișinău, sediul Centru se află două dosare cu același subiect - nr. 20-2-3947-28032013 și nr. 20-2- 6989-12072012.

Analizând temeiurile invocate în sesizare și contestație, studiind materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare, Completul de admisibilitate conchide că contestația declarată de către Nicolai Beleaev urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.20 alin. (2) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sînt invocate fapte care nu fac referință la abaterile prevăzute de art.4, căreia i-a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.5 sau care este declarată repetat, fără a aduce noi probe.

În conformitate cu prevederile art.22 alin.(2) din Legea sus indicată, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10 zile din data cînd i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată.

Completul de admisibilitate a constatat că, Nicolai Beleaev de fapt nu este de acord cu modalitatea de soluționare a cererii de chemare în judecată, și anume cu încheierea de scoatere a cererii de pe rol, care a fost casată de instanța ierarhic superioară și remisă la o nouă examinare.

La acest capitol, Completul de admisibilitate notează că, potrivit art. 1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Conform art.15 alin.(1) din Legea nr.514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, justiția se desfășurează prin intermediul instanțelor judecătorești: Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorei.

Potrivit art.114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se desfășurează în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar Consiliul Superior al Magistraturii, conform art.4 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nu este instanță de judecată și verificarea legalității hotărârilor judecătorești aflate în curs de examinare nu ține de competența acestuia.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247 din 21 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, controlul legalității și temeiniciei actului judecătorec poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

La acest capitol, se reține și pct.31 din Hotărârea Curții Constituționale nr.9 din 28 iunie 2012, unde Curtea a notat, făcând referire și la alte hotărâri ale sale anterioare, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte. Independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în desfășurarea justiției, ceea ce presupune că

nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

În același context, în temeiul Avizului nr.3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și altor acte normative, Curtea a menționat că doar instanța de judecată poate aprecia dacă judecătorul a aplicat neuniform legislația în mod intenționat sau din neglijență gravă și că pentru a

aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit și că doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația, sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului.

O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia „Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

Cele menționate se regăsesc și în Recomandarea CM/Rec (2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilități.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, legalitatea actelor judecătorești poate fi verificată numai de către instanța ierarhic superioară.

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare de către petiționar referitor la ilegalitatea încheierii judecătorești pronunțate de către judecătorul vizat, nu sunt bazate pe o hotărâre definitivă a instanței de judecată ierarhic superioară, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorul la emiterea încheierii date a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația procesual civilă și că încheierea pronunțată în cauză este vădit ilegală, după cum susține autorul sesizării.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Legiuitorul, în art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, enumeră în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare, pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului.

Reieșind din conținutul sesizării și contestației, petiționarul nu face referință la vre-o abatere disciplinară, prevăzută de art.4 din Legea sus menționată, susținând dezacordul cu modalitatea de examinare a dosarului, care, în opinia sa, a fost examinat tendențios.

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare și contestație de către Nicolai Beleaev, nu pot fi reținute și nu țin de competența Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu referire la anularea încheierii de către instanța ierarhic superioară, completul de admisibilitate remarcă că, potrivit art.21 alin. (1), (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii poartă răspundere disciplinară în modul stabilit de Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Prin urmare, faptele invocate în sesizare, de anulare ca ilegale a unei încheieri, pot fi apreciate ca aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme, doar de către instanța de judecată ierarhic superioară.

Completul de admisibilitate atestă că, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția judiciară a constatat existența unor temeieri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

În speță, Completul de admisibilitate constată că, în acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Ion Țurcan nu au fost stabilite careva temeieri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, potrivit legii, judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv în art.4 din Legea menționată, fără a fi admisă o interpretare generală a temeierilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În acest context, Completul de admisibilitate remarcă că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de

lege, dacă sînt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, Completul de admisibilitate nu constată careva temeiuri de a considera admisibilă contestația declarată de către Nicolai Beleaev împotriva deciziei Inspecției judiciare din 22 martie 2017.

Prin urmare, reținînd cele menționate și avînd în vedere faptul că, la examinarea sesizării petiționarului, Inspecția judiciară a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, iar faptele invocate nu pot constitui temei pentru răspunderea disciplinară a judecătorului, Completul de admisibilitate conchide de a respinge contestația depusă de către Nicolai Beleaev împotriva deciziei Inspecției judiciare din 22 martie 2017 referitor la acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău (sediul Centru), Ion Țurcan.

Reieșind din cele expuse și conform art.18, 27-28 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate

HOTĂRĂȘTE :

Se respinge contestația depusă de către Nicolai Beleaev, împotriva deciziei Inspecției judiciare din 22 martie 2017 de respingere a sesizării acestuia privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoria Chișinău (sediul Centru), Ion Țurcan.

Hotărârea nu se supune nici unei căi de atac.

Hotărârea se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Președinte

Elena Covalenco

Membrii

Anatolie Galben

Olesea Plotnic